

Sygn. akt IV K 200/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 stycznia 2014r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach w IV Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSO Barbara Kempieńska-Krawczyk

Protokolant: Elżbieta Szwagrzyk

w obecności Prokuratora – P. J.

po rozpoznaniu w dniach: 12.03.2013r., 21.03.2013r., 11.04.2013r., 14.05.2013r., 18.06.2013r., 01.08.2013r., 10.09.2013r., 08.10.2013r., 30.10.2013r., 19.11.2013r., 12.12.2013r., 21.01.2014r.

sprawy

P. C. (C.) s. J. i D. zd. U.

ur. (...) w Ż.

oskarżonego o to, że:

I. w okresie od lata 2009 r. do dnia 29.11.2009 r. w K., S. i innych miejscowościach na terenie Polski brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, założonej i kierowanej przez S. C., w skład której wchodził ponadto D. C. (1), R. B., P. M., K. D. (1), P. U., G. M. i inne osoby, mającą na celu kradzieże z włamaniem pojazdów samochodowych i paserstwo samochodów,

tj. o przestępstwo z art. 258 § 1 K.k.

II. we wrześniu 2009 r. w P., pow. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, przyjął od S. C. i D. C. (1) samochód V. (...) o nr rej. (...) wartości 40.000 zł, mając świadomość, że został on uzyskany za pomocą czynu zabronionego – kradzieży z włamaniem samochodu V. (...) o nr rej. (...) wartości 40.000 zł na szkodę M. i Ł. S., której w nocy z 17 na 18.09.2009 r. w D. dokonali S. C. i D. C. (1), przy czym przestępstwo to popełnił działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

tj. o czyn z art. 291 § 1 K.k. w zw. z art. 65 § 1 K.k.

1. uniewinnia oskarżonego **P. C.** od popełnienia zarzucanych mu czynów;
2. na mocy art. 632 pkt 2 kpk kosztami procesu obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt IV K 200/12

UZASADNIENIE

Oskarżony P. C. stanął pod zarzutami:

I. w okresie od lata 2009 r. do dnia 29.11.2009 r. w K., S. i innych miejscowościach na terenie Polski brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, założonej i kierowanej przez S. C., w skład której wchodził ponadto D. C. (1),

R. B., P. M., K. D. (1), P. U., G. M. i inne osoby, mającą na celu kradzieże z włamaniem pojazdów samochodowych i paserstwo samochodów, tj. o przestępstwo z art. 258 § 1 k.k.,

II. we wrześniu 2009 r. w P., pow. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, przyjął od S. C. i D. C. (1) samochód V. (...) o nr rej. (...) wartości 40.000 zł, mając świadomość, że został on uzyskany za pomocą czynu zabronionego – kradzieży z włamaniem samochodu V. (...) o nr rej. (...) wartości 40.000 zł na szkodę M. i Ł. S., której w nocy z 17 na 18.09.2009 r. w D. dokonali S. C. i D. C. (1), przy czym przestępstwo to popełnił działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu, tj. o czyn z art. 291 § 1 K.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżony P. C. prowadził prywatny warsztat samochodowy i zajmował się naprawą samochodów. Działalność gospodarcza nie była zarejestrowana w Centralnej Ewidencji Działalności Gospodarczej. W roku 2008 oskarżony P. C. nabył samochód V. (...) w komisie w G., a następnie zbył go w czerwcu 2009 roku K. W. Dowód : wyjaśnienia oskarżonego P. C. /k. 6191-6192, 6185-6186, t. XXXI/, zeznania świadka B. W., /k. 5802, 8076, t. XLI/

Od roku 2007 do 29 listopada 2009 roku na terenie K., S. i innych miejscowościach na terenie Polski działała zorganizowana grupa przestępcza, założona i kierowana przez ustaloną osobę, w skład której wchodził D. C. (1), R. B., P. U., G. M., K. D. (1) i inne osoby, mającą na celu kradzieże z włamaniem pojazdów samochodowych i paserstwo samochodów. Każdy z grupy miał swoją rolę w przestępczym procederze. Ustalona osoba, dzięki wejściu w posiadanie tzw. „kości”, „odpalarki” (elektroniczne urządzenie, które po podłączeniu do gniazda serwisowego pojazdu dezaktywuje immobilizer danego typu auta) mogła kraść pojazdy Grupy V. z roczników około 2000-2005 (różne modele V., A., S., S. posiadały bowiem ten sam typ immobilizera). Grupa osób jeździła do różnych miast na terenie południowej Polski i tam dokonywała kradzieży z włamaniem takich pojazdów, które był w stanie uruchomić z użyciem posiadanej „kości”. Ustalona osoba zawsze osobiście włamywała się do pojazdu i dokonywała jego pierwszego uruchomienia z pomocą „kości”, Rola innych osób uczestniczących w kradzieżach sprowadzała się do stania „na czatach” i późniejszego wyprowadzenia skradzionego samochodu z miejsca kradzieży, następnie inna osoba dokonywała transportu skradzionych pojazdów z miejsc kradzieży we wskazane miejsce. Najczęściej były to ustalone parkingi lub miejsce wskazane przez pasera . Dowód: zeznania świadka D. C. (1) /k. 790, 796-797, 803, 808-811, 831-834, 1728-1729, 1922-1929, 2079-2080A, 2081-2084, 2085-2089, 2093-2095, 2103-2109, 2122-2125, 2128-2132, 2142-2145A, 2185-2186, 2205-2215, 2229-2231A, 6469-6472, 6542-6544, 6631-6633, 6926-6928, 7207-7208, 7357-7358, 7414-7416/. , S. C. /k. 8120, t. XLI, k. 853-864, 865, 949-951, 1738-1739, 1940-1943, 2007-2009, 2266-2268, 2274-2276, 2291-2295, 2319-2324, 2339-2343, 2347-2350, 2354-2359A, 2378-2382A, 2385-2391A, 2847-2851, 2863-2867, 2906-2911, 3014-3017A, 3018-3021A, 3048-3053A, 3054-3058A, 3066-3073A, 3084-3092A, 3174-3179A, 3188-3190A, 3289, 3867-3870A, 3871-3874A, 3927-3929A, 3930-3932A, 3986-3991, 3997-3999A, 4000-4002, 5550-5552, 5554-5555, 5625-2627A, 6500, 7264-7265, 8113-8116, 8117/, K. D. (1) /k. 8038-8039, k. 455-457, 469, 718-721, 722-725, 1629-1631, 7294-7295 oraz z akt IV K 32/13 k. 129 /, P. U. /k. 8039-8040, k. 209-215, 226, 553, 1930-1933, 1940-1943, 1944-1949, 1951-1952, 2998-2999, 3001-3002, 7191-7192, 7193-7194 /, G. M. /k. 8079-8080, k. 3274-3276, 3277-3278, 3279-3286, 3289-3290, 3938-3941, 6195-6198, 6199-6202, 6923-6925, 7023-7025, 7026-7029, 7030-7032, 7039-7041, 7385-7386 /, P. M. /k. 8096-8097, k. 2166-2171, 2175, 2274-2277, 2344-2346A, 7234-7235, 7280-7282 z akt IV K 200/12 oraz k. 129v-131 z akt IV K 32/13 i k. 160-161 z akt IV K 64/13/ , R. B. /k. 8120v-8121, k. 777, 778-779, 800, 806-807, 815-817, 952-953, 1719-1722, 1881-1888, 1970-1973a, 1983-1988a, 1989-1993a, 2007-2010, 2034-2035, 2037-2039, 2064, 2075-2078a, 6465-6468, 6967-6969, 7214-7215, 7280-7282, 7290-7291, 7359-7362, 8118-8119 / oraz ujawnione dowody jak w akcie oskarżenia pod pozycją 415 /k. 7799-7804/ z załącznikami /k. 7804/.w tym protokoły eksperymentów procesowych, oględzin, opinie.

W nocy z 17 na 18 sierpnia 2009 roku w D. przy ulicy (...) D. C. i inna ustalona osoba pokonali zabezpieczenia w postaci zamka w drzwiach i stacyjce oraz dokonali kradzieży z włamaniem samochodu V. (...) o nr rejestracyjnym (...) TDI o wartości 40 000 zł. Właścicielami wskazanego pojazdu byli M. S. i Ł. S.. Następnie w nieustalonym dniu września

2009 roku D. C. (1) i S. C. udali się w kierunku Ż. – do nieustalonego pasera. D. C. (1) kierował V. (...), a S. C. B. D. C. (1) nie znał pasera i w momencie, gdy paser czekał na umówionym parkingu, nie widział jego twarzy. Paser na głowie miał kaptur. D. C. (1) wsiadł do samochodu B., a do samochodu V. (...) wsiadł paser i oddalił się. Po chwili D. C. (1) zorientował się, że w samochodzie V. (...) zostawił telefon komórkowy, po czym paser podjechał ponownie i oddał mu telefon i odjechał, przez cały czas skutecznie zakrywając twarz. D.: zeznania świadka D. C. (1) /k. 1729 -1730, t. IX, k. 1926, t. XI, k. 7114, t. XXXVIII, k. 8077- 8079/, protokół oględzin miejsca kradzieży V. (...) nr rej. (...), /k. 385-387, t. II/, protokołu zatrzymania rzeczy - elementów wkładki zamka /k. 388-391, t. II/, protokół eksperymentu procesowego /k. 3048-3053, t. XVI/.

W dniu 19 sierpnia 2009 roku o godz. 13:17:50 – 13:18:48, 13:49:53- 13:51:05, 14:36:57-14:37:33 oskarżony P. C. z telefonu komórkowego o numerze (...) przeprowadził ze S. C. prywatne rozmowy telefoniczne. Podczas rozmów telefonicznych oskarżony wraz ze S. C. ustalali w sposób zdawkowy, wulgarny miejsce spotkania. Telefon komórkowy S. C. w tymże dniu logował się o godz. 13:54 w S., o godz. 14:00 – L., o godz. 14:04 - T., o godz. 14:28 - P., godz. 14:37 - C., o godz. 14:49 - B., o godz. 15:17 - Ł., o godz. 15:35 - B., o godz. 15:37 - P.. D.: stenogram – komunikat nr 15, k. 143, 146, 150, 168 teczka - K.. (...), dane teleinformatyczne z (...) S.A. W. dot. nr tel P. C. /k. 5711-5712/, protokół odtworzenia i kopiowania rozmów telefonicznych utrwalonych w wyniku prowadzonej kontroli korespondencji w sprawie V Ds. 46/09 RSD-37/09 wraz z płytą DVD-R /k. 7426-7427/

W wyniku przeszukania mieszkania i garażu oskarżonego P. C. nie ujawniono przedmiotów pochodzących z kradzieży związanych z zorganizowaną grupą przestępczą. Ujawniono natomiast inne przedmioty, w tym części samochodów i narzędzia, w tym zakresie materiał dowodowy został wyłączony do odrębnego postępowania i przekazany odpowiedniej Prokuraturze Rejonowej zgodnie z właściwością miejscową. D.: protokół przeszukania mieszkania użytkowanego przez P. C. w P. /k. 5963-5967/, protokół przeszukania garażu użytkowanego przez P. C. w P. /k. 5698-5704/, pismo z (...) Bank (...) S.A. ODDZ. 1 w Ż. wraz z danymi dotyczącymi operacji na rachunku P. C., postanowienie prokuratora o wyłączeniu materiałów do odrębnego postępowania /k. 6907–6908, 6909-6911/ Kwestie te więc absolutnie nie mogą stanowić podstawy rozważań w niniejszej sprawie. Podobnie jak fakt, że oskarżony P. C. był uprzednio karany za przestępstwa z art. 291 § 1 k.k., art. 294 § 1 k.k. i inne. Dowód: karta karna P. C. /k. 5869-5870, 7090-7091, 8031/, wyrok Sądu Okręgowego w Gliwicach, sygn. akt IV K 216/09 C., /k. 6336-6350/

W postępowaniu przygotowawczym oskarżony **P. C.** nie przyznał się do popełnienia zarzucanych czynów /k. 6191-6192, 6185-6186, t. XXXI/ i wyjaśnił, że nabył jedynie V. (...) w 2008 roku w komisie w G. jako samochód pokradzieżowy, a następnie wymienił fotele i sprzedał go koledze. Dodał także, że prowadził prywatny warsztat samochodowy. Podczas przesłuchania w dniu 24 maja 2011 roku /k. 6255, t. XXXII/ oskarżony zaprzeczył znajomości ze S. C. oraz treści rozmów /nagranie z płyty CD opisanej jako (...)/. Następnie słuchany w postępowaniu przygotowawczym /k. 7297 – 7299, t. XXXVII/, jak i w postępowaniu sądowym /k. 8015v-8016/ nie przyznał się do popełnienia zarzucanych czynów i odmówił składania wyjaśnień.

W przekonaniu Sądu wyjaśnienia oskarżonego P. C. tylko w części można uznać za wiarygodne, bowiem za sprzeczne z treścią rozmów telefonicznych, jak i opinii fonoskopijnej, którym to dowodom jako obiektywnym sąd dał wiarę, ocenić należy wyjaśnienia oskarżonego, iż nie zna S. C.. Niewątpliwym jest, że w dniu 19 sierpnia 2009 roku S. C. miał zamiar spotkać się z P. C. w okolicach miejsca zamieszkania oskarżonego. Natomiast za spójne z zeznaniami świadka B. W., należy przyjąć wyjaśnienia oskarżonego w zakresie sprzedaży samochodu V. (...) w czerwcu 2009 roku. Sąd nie miał podstaw by kwestionować wiarygodność zeznań świadka .

W postępowaniu przygotowawczym świadek **D. C. (1)** /k. 1729 -1730, t. IX/ - skazany za udział w zorganizowanej grupie przestępczej i kradzieży z włamaniami zeznał, że jechał do Ż. skradzionym V. (...) razem ze S. C.. Świadek D. C. (1) jak zeznał prowadził V. (...), a S. C. B. świadka. Wskazał, że S. C. kazał mu się przesiąść do B., a do V. (...) podszedł mężczyzna i nim odjechał. Zeznał także, że z S. zapomniał zabrać telefon komórkowy, a ten chłopak wystawił tylko rękę i mu go podał. Przesłuchany po raz kolejny /k. 1926, t. XI, k. 7114, t. XXXVIII/ D. C. (1) zeznał, że S. C. w dzień albo dwa dni po kradzieży ustalił, że auto trafi do Ż. Dodał, że w Ż. na parkingu, wyłożonym kamieniem po prawej stronie przy drodze czekał na nich samochód osobowy. W tym samochodzie siedziały dwie osoby. Zeznał nadto, że S.

C. wyszedł z B. i podszedł do tamtego mężczyzny i wziął pieniądze w kwocie 1000 zł. Nadmienił także, że po chwili ze S. C. pojechali w kierunku S., a S. w kierunku Ż.. Słuchany w dniu 5 lipca 2011 roku podtrzymał uprzednio złożone zeznania i stwierdził, że miał jedynie bezpośredni kontakt z paserem jak oddawał mi telefon. Świadek nie był w stanie opisać jego wyglądu, gdyż na głowie miał głęboko naciągnięty kaptur bluzy i nie było widać jego twarzy Nadto, on się zasłaniał, mając opuszczoną i przekreśloną w bok głowę. Z zeznań świadka D. C. (1) w postępowaniu sądowym /k. 8077- 8079/ wynika, że świadek nie wskazywał paserów, gdyż tym zajmował się S. C.. Świadek D. C. (1) potwierdził zeznania, iż nie znał pasera.

Sąd dokonując ustaleń faktycznych uwzględnił zeznania D. C. (1). Zeznania świadka jawią się jako logiczne i konsekwentne na każdym z etapów postępowania. W tym miejscu nadmienić należy, że świadek został prawomocnie skazany za udział w zorganizowanej grupie przestępczej i kradzieże z włamaniami do samochodów. Jako, że skład osobowy zorganizowanej grupy przestępczej nie był znany wszystkim jej członkom, a kierujący grupą przestępczą ukrywał personalia paserów, to świadek nie mógł mieć rozeznania w tejże kwestii. Dynamika zdarzenia jak i zamaskowanie pasera spowodowały, że świadek nie był w stanie w sposób stanowczy i precyzyjny podać jego rysopisu, jak wskazać cech charakterystycznych jego wyglądu, poza określeniem ubioru pasera w kaptur. Świadek, kilkakrotnie przesłuchiwany w toku postępowania przedstawiał spójny przebieg zdarzeń. Nie sposób więc odmówić wiarygodności zeznaniom świadka.

Natomiast świadek S. C. /k. 8120, t. XLI/ - oskarżony o udział w zorganizowanej grupie przestępczej i kradzieże z włamaniami odmówił składania zeznań(postępowanie w jego sprawie toczy się przed Sądem Okręgowym w Gliwicach) i podtrzymał uprzednio złożone /k. 853-864, 865, 949-951, 1738-1739, 1940-1943, 2007-2009, 2266-2268, 2274-2276, 2291-2295, 2319-2324, 2339-2343, 2347-2350, 2354-2359A, 2378-2382A, 2385-2391A, 2847-2851, 2863-2867, 2906-2911, 3014-3017A, 3018-3021A, 3048-3053A, 3054-3058A, 3066-3073A, 3084-3092A, 3174-3179A, 3188-3190A, 3289, 3867-3870A, 3871-3874A, 3927-3929A, 3930-3932A, 3986-3991, 3997-3999A, 4000-4002, 5550-5552, 5554-5555, 5625-2627A, 6500, 7264-7265, 8113-8116, 8117/. Zaprzeczył nadto znajomości z oskarżonym. Zeznania świadka nie znajdują potwierdzenia w zgromadzonym materiale dowodowym, z tejże racji, iż świadek prowadził z oskarżonym P. C. rozmowy telefoniczne. Niewątpliwie S. C. znał oskarżonego ,lecz jedyną okolicznością , która potwierdza ten fakt są nagrane rozmowy telefoniczne , z których apriorycznie nic nie wynika za wyjątkiem steku niewyszukanych wulgaryzmów opisujących drogę dojazdową, nawet nie wiadomo gdzie. Rozmowy te mogą również świadczyć o ustalaniu miejsca na spotkanie towarzyskie jak i każde inne spotkanie. Nie ma, w niniejszej sprawie ,absolutnie żadnych innych dowodów , które świadczyłyby o jakichkolwiek powiązaniach S. C. z P. C.. Ponadto oskarżony podniósł, że miał pasera w okolicach K., którego wskazał a który przyznał się do zarzucanych mu czynów i został prawomocnie skazany. Na marginesie podnieść należy , że S. C. w zdecydowanej części przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów a zwłaszcza do działania w zorganizowanej grupie przestępczej, na okoliczność czego złożył przekonujące szczegółowe wyjaśnienia a które to zostały przez sąd ocenione pozytywnie.

W postępowaniu przygotowawczym świadkowie **K. D. (1)** /k. 455-457, 469, 718-721, 722-725, 1629-1631, 7294-7295 oraz z akt IV K 32/13 k. 129 /, **P. U.** /k. 209-215, 226, 553, 1930-1933, 1940-1943, 1944-1949, 1951-1952, 2998-2999, 3001-3002, 7191-7192, 7193-7194 / **G. M.** / k. 3274-3276, 3277-3278, 3279-3286, 3289-3290, 3938-3941, 6195-6198, 6199-6202, 6923-6925, 7023-7025, 7026-7029, 7030-7032, 7039-7041, 7385-7386 / /, **P. M.** /k. 2166-2171, 2175, 2274-2277, 2344-2346A, 7234-7235, 7280-7282 z akt IV K 200/12 oraz k. 129v-131 z akt IV K 32/13 i k. 160-161 z akt IV K 64/13/, **R. B.** /k. 777, 778-779, 800, 806-807, 815-817, 952-953, 1719-1722, 1881-1888, 1970-1973a, 1983-1988a, 1989-1993a, 2007-2010, 2034-2035, 2037-2039, 2064, 2075-2078a, 6465-6468, 6967-6969, 7214-7215, 7280-7282, 7290-7291, 7359-7362, 8118-8119 / w żaden sposób nie odnieśli się do udziału oskarżonego w zorganizowanej grupie przestępczej i nie potwierdzili, iż paserem po kradzieży V. (...) był właśnie P. C., więcej nie znali oskarżonego. Nadto P. M. wskazał, że raz zawoził auto do pasera w okolice Ż., jednakże

świadek nie posiadał pewności, czy wtedy wiózł auto skradzione z D. czy z K.. Świadek wskazał, że uruchamiał je śrubokrętem /k. 2275, t. XII/.

Świadkowie na rozprawach głównych - **K. D. (1)** /k. 8038-8039/, **P. U.** /k. 8039-8040/, **G. M.** /k. 8079-8080/, **P. M.** /k. 8096-8097/, **R. B.** /k. 8120v-8121/ ponownie zaprzeczyli, iż znają oskarżonego. Nie posiadali żadnej wiedzy na okoliczność udziału oskarżonego w zorganizowanej grupie przestępczej. Wszyscy zgodnie zeznawali, iż kwestią „zbywania” samochodów paserom zajmował się S. C.. Podnieść należy, iż pomimo, że postępowanie przeciwko niemu jest w toku, to oskarżony ten do zdecydowanej części przestępstw się przyznał, kwestionując jedynie swój udział w kilkunastu włamaniach. S. C. w żadnych swoich wyjaśnieniach nie obciążył oskarżonego. Raz jeszcze podnieść należy, iż jedyną platformą na której oparto akt oskarżenia były zarejestrowane rozmowy telefoniczne z oskarżonym, z których dosłownie nic nie wynika.

Zeznania świadka P. M. w tym zakresie nie cechuje pewność i rzetelność. Nadto nie są one zbieżne w zakresie kradzieży V. (...), gdyż to D. C. (1) wraz z inną ustaloną osobą dokonali kradzieży ww. samochodu. Zeznania pozostałych świadków niewiele wniosły do poczynionych ustaleń faktycznych, jednocześnie sąd nie miał podstaw by podważać ich wiarygodność, gdyż na każdym etapie postępowania, w tej kwestii, zeznawali stanowczo.

Świadkowie **B. W.** /k. 8066-8067, 5802v/ zeznawała na okoliczność nabycia od oskarżonego samochodu w czerwcu 2009 r., pochodzącego z kradzieży, zaś świadek **M. W.** /k. 5806-5807, 8104v – 8105/ potwierdził, iż zbył oskarżonemu uszkodzony, powypadkowy samochód V. (...). Zeznania świadków są logiczne, przekonywujące, dlatego sąd dał im wiarę. Zeznania świadków korelują z wyjaśnieniami oskarżonego.

Świadkowie **L. S. i M. S.** /k. 383-384, 405-406 t. II/ opisali czas, miejsce dokonania kradzieży ich samochodu, opisali go, jak również określili jego wartość. Nie posiadali wiedzy na temat okoliczności popełnienia przestępstwa oraz osób w nim uczestniczących. Zeznaniom jako konsekwentnym i koherentnym sąd dał wiarę.

Zeznania pozostałych świadków z aktu oskarżenia pod poz. 1 do 265 /k. 7796-7798, t. XXXIX/ oraz świadków zapisanych pod pozycją 1 do 60 aktu oskarżenia /k. 7798v-7799, . XXXIX/ nie dotyczyły czynów zarzucanych oskarżonemu.

W toku postępowania uzyskano ekspertyzę z przeprowadzonych badań fonoskopijnych /k. 7129 - 7183, t. XXXVI/ w celu stwierdzenia na podstawie badań porównawczych materiału dowodowego i materiału porównawczego w postaci zapisu dwóch przesłuchań P. C. w dniu 6 maja 2011 roku, czy głos jednego z rozmówców, utrwalony na nośnikach CD-R (wraz ze szczególnym określeniem ścieżki numerów telefonów) należy do jednej i tej samej osoby oraz czy jest to głos P. C.. Po wykonaniu zintegrowanych badań subiektywnych porównawczych wizualnie i komputerowo oraz analizy leksykalnej biegły stwierdził, że z bardzo dużym prawdopodobieństwem wykazały, że mężczyzna oznaczony w badaniach jako MO2, a posługujący się telefonem o numerze (...) jest mężczyzna oznaczony w nagraniu porównawczym jako 10 (...) – czyli P. C.. Niniejsza opinia biegłego sądowego została sporządzona przez osobę dysponującą niezbędną wiedzą fachową i doświadczeniem. Opinia została wydana na podstawie należyście zebranego i wystarczającego co do ilości i jakości materiału źródłowego. Treść opinii znalazła potwierdzenie w dowodach ze źródeł osobowych, a w szczególności w wyjaśnieniach oskarżonego. Dlatego Sąd uznał omawianą opinię za przekonującą i przyjął ją w całości czyniąc je podstawą istotnych dla rozstrzygnięcia ustaleń faktycznych.

Sąd swoje rozważania i stan faktyczny oparł na przedstawionym wyżej materiale dowodowym w tym protokołom eksperymentów procesowych, oględzin, opinii, którym to dowodom jako rzetelnym, obiektywnym sąd dał wiarę.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy nie dał podstaw do uznania z pełną stanowczością, iż to oskarżony P. C. jest winny zarzucanych mu czynów. Nie udowodniono oskarżonemu przynależności do zorganizowanej grupy przestępczej jak też zarzutu paserstwa, co skutkowało w niniejszym postępowaniu, uniewinnieniem oskarżonego.

W zakresie zarzutu przynależności do zorganizowanej grupy przestępczej w pierwszej kolejności zauważyć należy, że zorganizowaną grupę przestępczą tworzą co najmniej trzy osoby, których celem jest popełnienie określonych

przestępstw lub też generalnie popełnienie przestępstw o dość luźnym związku między nimi, bez stałych ról, w każdym bądź razie o większym określeniu ról niż przy współsprawstwie. Jak przyjęto w wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie w z dnia 05.06.2002 r. sygn. akt II AKa 123/02 opubl. w KZS 2002/7-8/46 oraz w wyroku tegoż Sądu z 07.12.2000 r. sygn. akt II AKa 184/00 opubl. w KZS 2001/1/26“ cechami charakterystycznymi zorganizowanej grupy przestępczej jest pewna wewnętrzna struktura organizacyjna (choćby z niskim stopniem zorganizowania), jej trwałość, istnienie więzów organizacyjnych w ramach wspólnego porozumienia, planowanie przestępstw, akceptacja celów, trwałość zaspokojenia potrzeb grupy, gromadzenie narzędzi do popełniania przestępstw (tu: kostka do dokonywania włamań), wyszukiwanie miejsc dla przechowywania łupu, rozprowadzania go, podział ról, skoordynowany sposób działania, powiązania socjologiczno-psychologiczne między członkami grupy. Zgodnie bowiem z ugruntowanymi poglądami doktryny i judykatury przestępstwo z art. 258 § 1 k.k. jest przestępstwem formalnym i sama przynależność do grupy mającej na celu popełnianie przestępstw, wyczerpuje jej znamiona” (tak Sąd Apelacyjny w Poznaniu, w wyroku z dnia 25 marca 1999r., sygn. akt II AK 45/99). Do wypełnienia jego znamion wystarczy sama bierna przynależność, bez popełnienia jakichkolwiek innych czynów zabronionych. Nie jest konieczna wiedza o szczegółach organizacji grupy, znajomość wszystkich osób ją tworzących, mechanizmów jej funkcjonowania itp. Wystarczy gotowość sprawcy do spełniania zadań służących tej grupie, której świadomość istnienia ma sprawca. Znamiona przynależności do zorganizowanej grupy przestępczej wypełnia samo przystąpienie do niej i pozostawanie w jej strukturze, choćby bez pełnienia w niej funkcji i wykonywania zadań.

Odnosząc się do zarzutu aktu oskarżenia w zakresie zorganizowanej grupy przestępczej materiał dowodowy w postaci osobowych źródeł dowodowych na podstawie zeznań świadków K. D. (1), P. U., G. M., P. M., R. B., D. C. (1) czy S. C. w jakikolwiek sposób nie potwierdził przynależności oskarżonego do zorganizowanej grupy przestępczej. W badanej sprawie grupa przestępcza zorganizowana była w strukturę dokonującą kradzieży z włamaniem do samochodów Grupy V. z roczników 2001-2005 za pomocą „kości”. Członkowie grupy K. D. (1), P. U., G. M., P. M., R. B., D. C. (1) i inne ustalone osoby posiadali świadomość udziału w zorganizowanej grupie, jednakże nie udowodniono by istniało jakiegokolwiek porozumienie pomiędzy nimi a oskarżonym. Brak jakiegokolwiek dowodów świadczących o tym by takową świadomości przynależności do grupy przestępczej posiadał oskarżony. Oskarżony , jak wynika jednoznacznie z akt sprawy, nie znał współoskarżonych a oni jego , za wyjątkiem S. C.. Nie można li tylko z łączącej S. C. i P. C. znajomości wyciągać wnioski , tak daleko idący, że P. C. był paserem i należał do zorganizowanej grupy przestępczej, obowiązkiem prokuratora jest takie zgromadzenie dowodów by to udowodnić. Sąd rozumie , że czasami jedyną drogą by udowodnić komuś sprawstwo i winę, należy oprzeć się na poszlakach lecz w niniejszej sprawie brak nawet poszlak. W procesie poszlakowym ustalenie faktu głównego (winy oskarżonego) jest możliwe wtedy, gdy całokształt materiału dowodowego pozwala na stwierdzenie, że inna interpretacja przyjętych faktów ubocznych poszlak (poza ustaleniem faktu głównego) nie jest możliwa, w niniejszej sprawie można bezsprzecznie przyjąć, że przyjęte fakty, można interpretować w różny sposób, nie tylko ten przedstawiony przez prokuratora. Proces oparty na takich dowodach, mogących być niejednoznacznie interpretowanymi, może rzecz jasna doprowadzić do uznania oskarżonego za winnego i następnie jego skazania. Będzie tak jednak tylko wtedy, gdy ustalony zostanie niewątpliwy ciąg dowodów, który jest logiczny i nieprzerwany, a także, wobec którego alternatywne wersje zdarzenia jawią się jako nieprawdopodobne. W konsekwencji analiza owego ciągu dowodów prowadzić musi nie tylko do prawdopodobieństwa, ale wręcz pewności sądu o sprawstwie i winie oskarżonego (wyrok s.apel.2012-09-06 w K.. (II AKa 305/12) a takowej, na podstawie posiadanego materiału dowodowego, sąd w niniejszej sprawie absolutnie nie ma. Tymczasem całość argumentacji przytoczonej przez prokuratora ma charakter hipotetyczny. Wszystkie wymienione twierdzenia pozostają jedynie spekulacjami i nie mogą dowodzić o winie oskarżonego, co więcej jest to dla skazania niewystarczające. Nie można bowiem uznać , że udowodnienie komuś , że zna sprawcę przestępstw jest tożsame z tym, że jest się współsprawcą. Fakt, że oskarżony prowadził warsztat samochodowy, że zabezpieczono części innych samochodów, nawet nie wiadomo czy kradzionych, gdyż materiały te zostały wyłączone do innego postępowania a może z racji wykonywanego zawodu po prostu je posiadał, znajomości z S. C., nie może stanowić podstawy by kogoś oskarżyć a następnie skazać za udział w zorganizowanej grupie przestępczej i dokonanie paserstwa. Fakt, że oboje kwestionują ,że się znają nie ma również żadnego znaczenia. Żaden z przesłuchanych świadków w swych obszernych wyjaśnieniach nie wspomniał nawet o oskarżonym i jego udziale w grupie przestępczej. Nie sposób także stwierdzić, że brak potwierdzenia sprawstwa P. C. przez S. C. stanowi swoisty rodzaj gratyfikacji,

bowiem P. C. go nie „wydał”. Wskazać należy, iż przedstawione w stanie faktycznym powiązania poszczególnych osób, skoordynowany sposób działania, wspólny cel grupy, trwałość, określony plan działania i podział ról dotyczył faktycznych członków grupy przestępczej. Postawienie zarzutu oskarżonemu w oparciu o rozmowy telefoniczne, które mają tylko i wyłącznie wydaje się mieć, charakter prywatny staje się zarzutem w całej rozciągłości chybnym. Kontakt telefoniczny oskarżonego z S. C. w dniu 19 sierpnia 2009 roku i obejmujący jedynie trzy rozmowy, potwierdzone logowaniami telefonu S. C. w miejscowości zamieszkania oskarżonego, w ocenie Sądu jest zbyt wątpliwą podstawą faktyczną, by uznać, że oskarżony działał w zorganizowanej grupie przestępczej i dalej paserstwa. Z faktu, iż wobec D. C. (1) postępowanie karne zostało zakończone wyrokiem skazującym, a wobec S. C. nadal toczy się proces karny, nie można wywodzić wniosku, iż oskarżony P. C. działał w zorganizowanej grupie przestępczej. Protokoły przeszukań mieszkania i garażu oskarżonego P. C. dowodzą, co kategorycznie podkreślić należy, że nie ujawniono tam jakichkolwiek przedmiotów, związanych z działalnością zorganizowanej grupy przestępczej, do której należeli m.in. D. C. (1), P. M. i inne ustalone osoby. Ostatecznie materiał dowodowy został wyłączony do odrębnego postępowania, w którym winno być rozstrzygane pochodzenie przedmiotów ujawnionych u oskarżonego, tym samym zarzut przynależności go zorganizowanej grupie przestępczej na tej podstawie jest nieuzasadniony. W żaden sposób nie wykazano na czym miałyby polegać rola oskarżonego, na czym miał polegać jego udział w zorganizowanej grupie przestępczej. W zorganizowanej grupie wykształcone są podstawowe wewnętrzne struktury organizacyjne, choćby z niskim stopniem zorganizowania, których w stosunku do oskarżonego nie wykazano, nie udowodniono by występował. Nie sposób na bazie zgromadzonego materiału dowodowego wykazać, że oskarżony działał w trwałej strukturze z przywódcami(przywódcą) kierującymi(kierującym) działalnością i poziomą ze stałym gronem uczestników koordynujących działalność według ustalonych reguł. Nie wykazano by oskarżony egzystował w więzi organizacyjnej w ramach wspólnego porozumienia, planowania przestępstw, by akceptował cele, by chciał, lub by trwale zaspokajał potrzeb grupy. Funkcjonował w miarę stabilny podział zadań i funkcji wewnątrz grupy lecz niesposób przypisać takiego udziału w niej oskarżonemu.

Zarzut z pkt. II aktu oskarżenia P. C. dotyczył umyślnego paserstwa działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, a z popełnienia przestępstwa uczynienie sobie stałego źródła dochodu. W tym miejscu zauważyć należy, że paserstwo w typie podstawowym (art. 291 § 1 k.k.) jest przestępstwem umyślnym, a zatem do odpowiedzialności sprawcy konieczna jest jego wiedza, że rzecz pochodzi z czynu zabronionego, albo uświadamianie sobie tej możliwości i godzenie się z nią. Natomiast czynności wykonawcze paserstwa w postaci nabycia rzeczy, pomocy do jej zbycia, przyjęcia i pomocy do ukrycia wymagają niewątpliwie zamiaru bezpośredniego. Przedmiotem bowiem przestępstwa z art. 291 § 1 k.k. może być wyłącznie rzecz uzyskana bezpośrednio za pomocą czynu zabronionego. Zgodnie z ugruntowanym stanowiskiem doktryny i orzecznictwa Sądu Najwyższego, jak też sądów apelacyjnych, dla przypisania przestępstwa z art. 291 § 1 k.k. niezbędne jest ustalenie znamion czynu określonego w ustawie karnej, za pomocą którego uzyskana rzecz była następnie przedmiotem nabycia, pomocy do zbycia lub pomocy do jej ukrycia w takim celu. Sprawca musi mieć ponadto świadomość, że takim zachowaniem pomaga innej osobie do ukrycia rzeczy, choćby osoba ta o pomocy tej nie wiedziała. Jeżeli podlegające osądowi przestępstwo popełnione zostało w ramach działalności w związku lub zorganizowanej grupie przestępczej, to do spełnienia warunków art. 65 § 1 k.k. wystarczy, że sprawcy zostanie udowodnione popełnienie chociażby jednego przestępstwa. Chodzi tu zatem o zaostrzenie odpowiedzialności uczestników przestępczości zorganizowanej za każde przestępstwo popełnione w ramach jej struktur, tj. w związku lub zorganizowanej grupie przestępczej (por. wyrok SA w Krakowie z dnia 7 grudnia 2000 r., II AKa 184/00, KZS 2001, z. 1, poz. 26). Odnośnie uczynienia sobie z popełnienia przestępstw stałego źródła dochodu pojęcie to jest rozumiane jako sytuacja, gdy działalność przestępcza jest jedynym źródłem dochodu sprawcy, jak i wówczas, gdy stanowi dodatkowe, ale regularne źródło dochodu (wyrok SN z dnia 20 grudnia 1971 r., I KR 249/71.), choć owa regularność trafnie ujmowana była jako inna niż przy dochodach uzyskiwanych ze stałej pracy. Zgodnie z orzecznictwem (por. Wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 12 kwietnia 2012 r. II AKa 79/12 sprawca czyni sobie z przestępstwa stałe źródło dochodu, gdy dopuszcza się go wielokrotnie i z pewną regularnością, a takie zachowania stanowią dla niego sposób na uzyskiwanie dochodu, przy czym nie musi to być ani jedyne, ani główne jego źródło.

W zakresie zarzutu paserstwa nie budzi wątpliwości Sądu uprzednia kradzież z włamaniem samochodu V. (...) przez D. C. (1) i inną ustaloną osobę, gdyż w niniejszej sprawie jest to okoliczność bezsporna. D. C. oraz inna osoba w całej rozciągłości przyznała się do popełnienia tego czynu. Bardzo szczegółowo opisali czas i miejsce dokonania tego przestępstwa a ich wyjaśnienia korespondują z zeznaniami świadków, wyżej opisanych i ocenionych. W realiach sprawy nie może budzić wątpliwości, że oskarżonemu w żadnym sposób nie udowodniono, iż dokonał jednej z czterech alternatywnie określonych form działania sprawczego. Za dowód w niniejszej sprawie mogą służyć jedynie zeznania świadka D. C. (1), który nie widział pasera w momencie zdarzenia, jak i nie rozpoznał go później w toku postępowania karnego, a także rozmowy telefoniczne pomiędzy S. C. a oskarżonym w dniu, w którym prawdopodobnie S. C. i D. C. (1) udali się w kierunku Ż... Zbyt daleko posunięte wnioski wysnuł prokurator z samej znajomości oskarżonego ze S. C., albowiem znajomość ta mogła przejawiać się tylko na płaszczyźnie prywatnej i nie musiała świadczyć o przestępczym procederze u oskarżonego. Nie znajduje także uzasadnienia wskazanie innych osób w zarzucie, skoro oskarżony miał tylko kontakt ze S. C. i to sporadyczny. W toku postępowania przygotowawczego nie zdołano zabezpieczyć u oskarżonego samochodu V. (...), jego części, czy jakichkolwiek dowodów materialnych. Niezrozumiałym jawi się zniamię uzyskania z przestępczego procederu stałego źródła dochodów. Z pola widzenia prokuratora umknęło, że istotą bycia przestępcą zawodowym jest to, że sprawca popełnia więcej niż jedno przestępstwo, traktując to jako swoistą działalność gospodarczą

Podnieść należy, iż prokurator zarzucił oskarżonemu w pkt. II popełnienie przestępstwa we wrześniu 2009r., jednocześnie w zarzucie tym opisując, iż przestępstwa kradzieży z włamaniem na szkodę M. i Ł. S. doszło w nocy z 17/18 września 2009r., kiedy to bezsprzecznie z protokołu przyjęcia ustnego zawiadomienia o przestępstwie (k. 383-384), protokołu oględzin (k. 385-386) oraz protokołu zatrzymania rzeczy (k. 388-391) wynika, że czyn ten został popełniony w nocy z 17/18 sierpnia 2009r., a co za tym idzie również zarzucany oskarżonemu w dacie wrzesień 2009r. czyn jest chybiony.

Konsekwencją uniewinnienia P. C. było obciążenie Skarbu Państwa kosztami procesu w zakresie odnoszącym się do tego oskarżonego stosownie do art. 632 pkt 2 k.p.k.

Zarządzenie

1. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć

P. P. O. w. O.